

بررسی میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در بیماران مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم

ناصر ملک نیا **(M.D.)

فخر الملوك رضوي *(M.Sc.)
بیژن فرازی **(M.D.)

چکیده

سابقه و هدف : سرطان پستان مهمترین عامل مرگ و میر ناشی از سرطان در زنان بوده و حدود ۳۳ درصد کل سرطان‌ها در زنان را تشکیل می‌دهد. با توجه به این که بیش از یک‌سوم زنان مبتلا به سرطان پستان در مرحله پیشرفته این بیماری جهت درمان مراجعه می‌کنند، هدف از این بررسی تعیین روشهای تشخیص سرطان پستان در مراحل اولیه آن می‌باشد.

مواد و روش‌ها : در این پژوهش، ابتدا آنزیم خام کاتپسین D از لوکوسیت‌ها جدا شده و سپس با کروماتوگرافی تعویض یون با DEAE-۲۵، ابتدا اسید پروتئازها از بقیه آنزیم‌ها جدا شدند و سنجش میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D وجود بیشترین میزان فعالیت آنزیمی در ناحیه اسید پروتئازی، کروماتوگرافی حساس با سفادکس G-200 انجام شد. سپس با انطباق فراکسیون‌های محدوده پیک تک شارپ در ناحیه ۲۸۰ نانومتر با پیک تک آنزیمی و مشاهده باند تک به روی پلی‌اکریل آمید جداسازی آنزیم کامل گردید. این مراحل جداسازی و سنجش فعالیت آنزیم در بیمارستان امام خمینی تهران بر روی بیماران مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم (تست کنترل) انجام گرفت. سنجش فعالیت آنزیم با استفاده از روش اصلاح شده Anson انجام شد.

یافته‌ها : میانگین فعالیت آنزیم کاتپسین D درخون افراد مبتلا به سرطان پستان $2/56 \pm 37/42$ و در افراد سالم (گروه شاهد) $1/11 \pm 11/94$ به دست آمد که این اختلاف معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.03$).

استنتاج : با توجه به یافته‌های این پژوهش اندازه‌گیری آنزیم کاتپسین D به عنوان یک شاخص تشخیصی برای شناسایی زودرس افراد مبتلا به سرطان پستان می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی : آنزیم کاتپسین D، سرطان پستان، سرطان‌ها

مقدمه

مبتلا به سرطان پستان می‌باشد^(۱). امروزه جهت تشخیص سرطان پستان شایعترین سرطان در زنان می‌باشد و برآساس آمار ۳۳ درصد کل سرطان‌ها در زنان را تشکیل می‌دهد^(۱)، به طوری که در آمریکا از هر ۹ زن یک نفر

✉ کرمان- خیابان مدیریت، دانشکده پرستاری و مامایی رازی

* عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

** استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

خام از لوکوسیت‌های خون بود. در این روش، جهت جداسازی گلوبول‌های سفید، به لوله پلاستیکی حاوی خون هپارینه به ازای هر میلی‌لیتر خون، ۳/۵ میلی‌لیتر دکستران اضافه گردید. بعد از مدت یک ساعت، فاز پلاسمایی حاوی گلوبول‌های سفید را به لوله آزمایش دیگر انتقال داده و به مدت ۳۰ دقیقه سانتریفوژ گردید. سپس رسوب را از لایه رویی جدا کرده و عمل هموژنیزاسیون (u/min) به مدت یک دقیقه در ۵ نوبت بر روی رسوب انجام شد. گرانول‌ها از سایر اجزاء هسته، طی دو مرحله سانتریفوژ افتراقی جدا شدند، و سپس رسوب را از لایه رویی جدا کرده و ۳ میلی‌لیتر بافر تریس کلراید (Triton x- 100 pH=7/8mmol) حاوی جهت پاره کردن دیواره گرانول‌ها به رسوب اضافه شد. بعد از اضافه کردن استن سرد به محلول ۷۵ درصد، محلول به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ گردید و بعد از عمل سانتریفوژ، رسوب از لایه رویی جدا شد. در عمل دیالیز محلول آنزیمی بر علیه بافر EDTA به مدت ۲۴ ساعت انجام شد و سپس بر علیه بافر Tris HCL برای همان مدت انجام گرفت. در مرحله دوم جداسازی، با استفاده از کروماتوگرافی تعویض یون (DEAE-52) جداسازی اسید پروتئازها از بقیه اجزاء انجام شد و کروماتوگرافی بر روی ستون به ابعاد $1cm \times 30cm$ و سرعت $1/8$ میلی‌لیتر در ساعت در دمای ۴ درجه سانتیگراد، در فراکسیون‌های ۴ میلی‌لیتر انجام گردید. هر دو مرحله جداسازی با استفاده از گرادیان پله‌ای، با افزایش غلظت نمک طعام، سست شدن اتصالات و خروج مرحله‌ای مواد از ستون انجام شد.

در مرحله اول، با غلظت نمک ۳۵ میلی مولار، Neutral proteases جدا شدند و سپس با افزایش غلظت نمک، در غلظت یک دهم نرمال اسید پروتئازها از بقیه اجزاء جدا شدند.

پیک دوشاخه اسید پروتئازی بر روی رکوردر ثبت

یا در بیمارانی که تغیرات فیبروکیستیک پستان دارند، مشکل می‌باشد و نتایج مطلوبی درجهت تشخیص زودهنگام سرطان پستان ندارد.

آنژیم کاتپسین D، یک آنزیم پروتئاز لیزوژومی است و در گروه آسپارتیک پروتئازها قرار دارد. این آنزیم ابتدا به فرم پیش‌ساز پروکاتپسین D سنتز شده و پس از اسیدی شدن محیط، قطعات پیتیدی از قسمت انتهایی آن آزاد و آنزیم از فرم غیرفعال به فرم فعال در می‌آید. برای بررسی و مطالعه آنزیم کاتپسین D از کشت سلول‌های توموری استفاده شده است که پس از کشت سلول‌های مزبور، مایع بین بافتی را جمع‌آوری کرده و مورد تجزیه و بررسی قرار دادند. این مطالعات نشان دادند که میزان کاتپسین D در مایع بین بافتی سلول‌های تومورال افزایش می‌یابد. بر اساس مطالعات گارسیا (۱۹۹۶) افراد مبتلا به سرطان پستان دارای سطح بالایی از کاتپسین D هستند که به علت افزایش میزان رونویسی از ژن کاتپسین D به وسیله هورمون‌های استروژن و هورمون رشد در سلول‌های سرطانی پستان با یک مکانیزم ناشناخته است.^(۲)

راجر فورد و همکاران (۱۹۹۶) نیز همراه با بیان افزایش میزان کاتپسین D در سرطان پستان، مطالعه‌ای را بر روی توالی اسیدهای آمینه در ساختمان آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم انجام دادند و مشاهده کردند که توالی اسیدهای آمینه آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان با افراد سالم یکسان است.^(۳)

هدف از این مطالعه که برای نخستین بار در ایران انجام می‌شود، بررسی میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در لوکوسیت‌های خون افراد مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم است.

مواد و روش‌ها

اولین مرحله در انجام این تحقیق، استخراج آنزیم

آزمایشات تک تک افراد دو گروه در (جداول شماره ۱) نشان داده شده است.

جدول شماره ۱ : میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان

u/ml	mg/mlpro	unit	نمونه بیمار
۳۷/۶۹	۰/۰۷۸	۲/۹۶	شماره (۱)
۳۵/۹۶	۰/۰۶۲	۲/۲۳	شماره (۲)
۳۶/۶۱	۰/۰۵۹	۲/۱۶	شماره (۳)
۳۹	۰/۰۸	۳/۱۲	شماره (۴)
۳۹/۱۱	۰/۰۷۹	۳/۰۹	شماره (۵)
۳۷	۰/۰۷۱	۲/۶۳	شماره (۶)
۴۱/۳۵	۰/۰۵۹	۲/۴۴	شماره (۷)
۳۲/۷۰	۰/۰۸۵	۲/۷۸	شماره (۸)

جدول شماره ۲: میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد سالم (کنترل)

u/ml	mg/mlpro	unit	نمونه کنترل
۱۲/۸۲	۰/۱۳۱	۱/۶۸	شماره (۱)
۱۳	۰/۰۹۸	۱/۲۸	شماره (۲)
۱۲/۳۹	۰/۰۹۲	۱/۱۴	شماره (۳)
۱۰/۱۸	۰/۱۰۷	۱/۰۹	شماره (۴)
۱۲	۰/۱۱	۱/۳۲	شماره (۵)
۱۱/۱۵	۰/۱۲	۱/۳۸	شماره (۶)
۱۲/۷۶	۰/۱۰۵	۱/۳۴	شماره (۷)
۱۰/۹	۰/۱۳۶	۱/۴۸	شماره (۸)

میانگین فعالیت آنزیم کاتپسین D در گروه بیمار ۳۷/۴۳ (با انحراف معیار ۲/۵۶) و در گروه سالم

شد و سنجش فعالیت آنزیم بر روی فراکسیون‌های حاصل از این کروماتوگرافی انجام گردید و منحنی مربوط به آن رسم شد. سپس کروماتوگرافی بسیار حساستری با سفادکس G-۲۰۰ بر روی ستون به ابعاد ۱۰۶cm×۶۰cm به مدت ۴۸ ساعت با سرعت ۱/۸ میلی لیتر در ساعت انجام شد. با انطباق فراکسیون‌های محدوده پیک تک شارب در ناحیه ۲۸۰ nm با منحنی آنزیم، وجود پیک تک فعالیت آنزیم کاتپسین D در محدوده پیک تک شارب، دلیل بر خلوص و جداسازی کامل آنزیم بود.

در مرحله بررسی میزان فعالیت آنزیم، سنجش فعالیت آنزیم با استفاده از روش اصلاح شده Anson که دارای حساسیت ۳۰۰ ng آنزیم بود، بر روی هموگلوبین به عنوان سوبسکترای کاتپسین D انجام شد. pH محیط ۱/۱ و دمای محیط آزمایش ۳۸ درجه سانتی گراد بود. این مراحل جداسازی و سنجش فعالیت آنزیم بر روی ۸ بیمار مبتلا به سرطان پستان و ۸ فرد سالم (تست کنترل) انجام شد.

یافته ها

در این مطالعه که به منظور مقایسه میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در زنان مبتلا به سرطان پستان با زنان سالم صورت گرفت، هشت بیمار مبتلا به سرطان پستان و هشت فرد سالم به عنوان گروه کنترل مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سن گروه بیمار (۴۰/۳۷) (با انحراف معیار ۵/۸) میانگین سن گروه کنترل (۳۹/۲۵) (با انحراف معیار ۸/۱۷۲) بود. آزمون آماری t تفاوت معنی‌داری را از نظر سنی بین دو گروه نشان نداد. نتایج به دست آمده در مورد اندازه‌گیری آنزیم کاتپسین D نشان داد که فعالیت این آنزیم در افراد مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم (کنترل) افزایش بیشتری دارد. نتیجه

سرطان پستان شایعترین سرطان در زنان و بیشترین علت مرگ و میر در اثر بد خیمی در آنهاست و از مهمترین عواملی که در بروز سرطان پستان نقش دارد می توان سابقه تولید مثل، فعالیت تخدمان، بیماری خوش خیم پستان، اختلاف ژنتیکی و فاکتورهای تغذیه ای و اندوکرینی اختصاصی را نام برد. پیش آگهی بیماری بستگی به میزان گسترش آن دارد. و هرچه زودتر در مراحل اولیه تشخیص داده شود، پیش آگهی بهتری دارد. بنابراین باید در جهتی گام برداشت و امکاناتی را فراهم کرد تا بتوان بیماری را در مراحل اولیه تشخیص داده و درمان کرد. تکنیک های رایج پیشنهادی برای تشخیص سرطان پستان، معاینه فیزیکی و ماموگرافی می باشند. متأسفانه، اگرچه ۷۰ تا ۷۵ درصد تومورها توسط خود آزمایی پستان کشف می شوند ولی این زمانی است که اندازه تومور $2/5\text{cm}$ است. در این اندازه تومور، ۵۰ درصد احتمال سرایت به عقده های لنفاوی وجود دارد. با توجه به این که بیش از یک سوم زنان در مرحله پیشرفت سرطان برای درمان مراجعه می کنند، به منظور کاهش میزان مرگ و میر، باید از روشهای در جهت تشخیص زود هنگام این بیماری استفاده کرد. آسکولا (۱۹۹۶) آنزیم کاتپسین D را به عنوان یک مارکر در جهت تشخیص سرطان پستان معرفی کرده است^(۵). در این بررسی، افزایش قابل توجه آنزیم کاتپسین D در بیماران مبتلا به سرطان پستان می تواند شاخص مهمی در برای تشخیص این بیماری باشد. با توجه به نتایج آماری این بررسی میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم (تست کنترل) اختلاف معنی داری را نشان می دهد. با در نظر گرفتن افزایش فعالیت آنزیم، شاید سنجش فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان به عنوان یک مارکر در جهت تشخیص زود هنگام سرطان پستان در مراحل اولیه مفید باشد.

(کنترل) ۱۱/۹۴ (با انحراف معیار ۱/۰۱۱) بود (جدول شماره ۳).

جدول شماره ۳: مقایسه میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D گروه بیمار با گروه سالم

گروه	میانگین	انحراف معیار
بیمار	۳۷/۴۳	۲/۵۷
سالم (کنترل)	۱۱/۹۴	۱/۰۱
نتیجه آزمون	P<0.001	

جهت مقایسه میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D از آزمون Menn-Whitney استفاده شد که نتیجه آزمون تفاوت معنی داری را میان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد بیمار با افراد سالم (کنترل) نشان می دهد ($P<0.001$). این تفاوت نشان دهنده افزایش فعالیت آنزیم در افراد مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم (کنترل) است.

بحث

یافته های این تحقیق نشان می دهد که میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با افراد سالم افزایش بیشتری دارد. مطالعات آلمادر (Almador) (۱۹۹۶)، گارسیا (Garcia) (۱۹۹۶) و راج فورد (Rachford) (۱۹۹۶) انجام گرفت نشان دهنده افزایش میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان بود^(۴,۳,۱).

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان دهنده افزایش میزان فعالیت آنزیم کاتپسین D در افراد مبتلا به سرطان پستان با میانگین فعالیت $۲/۵۶ \pm ۳۷/۴۲$ در مقایسه با افراد سالم با میانگین $۱/۰۱۱ \pm ۱۱/۹۴$ است.

از سرکارخانم محمدعلیزاده عضو هیأت علمی
دانشگاه علوم پزشکی کرمان به خاطر مساعدت
بی دریغ شان تقدیر و تشکر به عمل می آید.

سپاسگزاری

فهرست منابع

1. Lipponen PK. Expression of cathepsin D in transitional cell bladder tumours. *J. Pathol* 1996; 178(1): 59-64.
2. Garcia M, Platet N, Liaudet E. Biological and clinical significant of cathepsin K in breast cancer tem-cells. 1996; 14(6): 642-50.
3. Rochefort H, liaudet E, Gareia M. Alteration and role of human cathepsin K in cancer metastasis enzyme-protein. 1996; 49(1-3): 106- 116.
4. Mauriz M, Almadori G, Cadonic G. Cathepsin D concentration in primary laryngeal cancer. *Int. J. Can.* 1996; 69(2): 105-9.
5. Asculai E, Gopas J, Coheny Cathepsin D as aprognostic marker in breast cancer Have fuah 1996; 13(11): 787- 90.